

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر - اسن - المان
۱۸ سپتمبر ۲۰۰۸

دست امید

به باغِ خاطره ام ، ناگهان گلی رویید
جهانِ عشق به رویم چو غنچه ها خندید
خزانِ عمرِ مرا ، ناگهان بهاران کرد
نویدِ زندگی و زنده ماندنم بخشید
جهان ، جهانِ دگر ، روز ، روزگارِ دگر
تنِ علیلِ مرا ، روحِ جاودانه دمید
زاللِ کوثرِ عشق ، از کفِ الهه شعر
خمارش از ازلَم ، تا ابد ز سر نپَرید
کمانِ قامتِ خم گشته ام ، شدی چون سرو
نسیمِ صبحِ وصالش ، چه شاعرانه وزید
جهانِ معطر و عالم همه معنیر شد
به کامِ تشنه هجران ، شرابِ وصل چکید
حدیث و آیه وحدت ، ز هر طرف نازل
صراط و جنت و دوزخ ، ز رخ حجاب درید
دگر نه بیمِ جهنم ، نه شوقِ حور و بهشت
چرا که دستِ امیدم ، به زلفِ یار رسید
ولی دریغ که میراثِ جهل و کینه و بغض
چه ظالمانه ز ما برگ و بار و ریشه بُرید
بسانِ گرگ و پلنگ و شغال و چون کفتار
مکیده خونِ دل و ، پاره کرده سینه جوید
گهی به جور و جفا و ، گهی به ظلم و ستم
گهی چو زنگی و گاهی چو کبچه مار گزید

چه ضربِ نیش و چه تُندِ زبان و تلخِ سخن
ز جام و ساغرِ بیدادِ این زمانه چشید
دلَم به شوریِ دست و ، به بختِ بد سوزد
نکِشته دانه ، ثمرِ مفت و رایگان سوزید
به چشم و گوش و زبان نیست کارِ ما «نعمت»
که دید و گفت و شنید و ، به هر که دل بازید